

14

וַיֵּרָא Vaera

Exodus 6:2-9:35

6

- וידבר אלהים אל־משה ויאמר אליו אני יהוה:
אליצחק ואלי־יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם:
וארא אל־אברהם
- 2 God spoke to Moses and said to him, "I am יהוה.
- 3 I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name יהוה.
- אחם לתת להם את־ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר־גרו בה:
וגם הקמתי את־בריתי
- 4 I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners.
- בני ישראל אשר מצרים מעבדים אחם ואזכר את־בריתי:
וגם | אני שמעתי את־נאקח
- 5 I have now heard the moaning of the Israelites because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant.
- אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי
לכן אמר לבני־ישראל
- 6 Say, therefore, to the Israelite people: I am יהוה. I will free you from the labors of the Egyptians and deliver you from their bondage. I will redeem you with an outstretched arm and through extraordinary chastisements.
- כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
- 7 And I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I, יהוה, am your God who freed you from the labors of the Egyptians.
- לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
והבאתי אתכם אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אתה
- 8 I will bring you into the land which I swore*swore Lit. "raised My hand." to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you for a possession, I יהוה."
- ישראל ולא שמעו אל־משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
וידבר משה כן אל־בני
- 9 But when Moses told this to the Israelites, they would not listen to Moses, their spirits crushed by cruel bondage.
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
בא דבר אל־פרעה מלך מצרים וישלח את־בני־ישראל מארצו:
- 10 יהוה spoke to Moses, saying,
- 11 "Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites depart from his land."
- לא־שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני־ישראל
- 12 But Moses appealed to יהוה, saying, "The Israelites would not listen to me; how then should Pharaoh heed me, me—who gets tongue-tied!"*who gets tongue-tied Lit. "uncircumcised of lips," which is not a claim to a permanent condition, contra NJPS "a man of impeded speech." Cf. Lev. 19.23; Jer. 6.10.
- מלך מצרים להוציא את־בני־ישראל מארץ מצרים:
יהוה אל־משה ואל־אהרן ויצוה אל־בני ישראל ואל־פרעה
וידבר
- 13 So יהוה spoke to both Moses and Aaron in regard to the Israelites and Pharaoh king of Egypt, instructing them to deliver the Israelites from the land of Egypt.

- 14 בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן:
אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן
- 15 ואהר ויכין וזחר ושאוּל בְּהִכְנַעְנִית אֵלֶּה מִשְׁפָּחֹת שִׁמְעוֹן:
ובני שמעון ימואל וימין
- 16 גִּרְשׁוֹן וקהת ומררי ושני חיי לוי שבֵּעַ ושלשים ומאת שנה:
ואלה שמות בני-לוי לְתִלְדָּתָם
- 17 בני גִּרְשׁוֹן לבני ושמעי למשפחתם:
- 18 וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה:
ובני קהת עמרם ויזחור
- 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לְתִלְדָּתָם:
- 20 ואֶת־מִשֶּׁה ושני חיי עמרם שבֵּעַ ושלשים ומאת שנה:
ויקח עמרם אֶת־יוֹכֶבֶד דִּדְתוֹ לוי לְאִשָּׁה ונתַּלְדָּ לוֹ אֶת־אַהֲרֹן
- 21 ובני יזחור קרח ונפג וזכרי:
- 22 ובני עזיאל מישאל ואֶלְצָפָן וסתר:
- 23 לְאִשָּׁה ונתַּלְדָּ לוֹ אֶת־נָדָב ואֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר ואֶת־אִתְמָר:
ויקח אֶהֱרֹן אֶת־אֵלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אֶחָת נַחֲשׁוֹן לוי
- 24 ובני קרח אסיר ואֶלְקָנָה ואֲבִיאֶסֶף אֵלֶּה מִשְׁפָּחֹת הַקֹּרָחִי:
- 25 ונתַּלְדָּ לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה ראשי אבות הלויים לְמִשְׁפָּחֹתָם:
ואֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לקח־לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיֶּאל לוי לְאִשָּׁה
- 26 יְהוֹהָ לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאוֹתָם:
הוא אֶהֱרֹן ומִשֶּׁה אֲשֶׁר אָמַר
- 27 לְהוֹצִיֵּא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מִשֶּׁה ואֶהֱרֹן:
הם הַמְדַּבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
- 28 ויְהִי בַּיּוֹם דִּבֶּר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- The following are the heads of their respective clans. The sons of Reuben, Israel's first-born: Enoch*Enoch Or "Hanoch"; cf. note at Gen. 46.9. and Pallu, Hezron and Carmi; those are the families of Reuben.
- The sons of Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul*Saul Or "Shaul"; cf. note at Gen. 46.10. the son of a Canaanite woman; those are the families of Simeon.
- These are the names of Levi's sons by their lineage: Gershon, Kohath, and Merari; and the span of Levi's life was 137 years.
- The sons of Gershon: Libni and Shimei, by their families.
- The sons of Kohath: Amram, Izhar, Hebron, and Uzziel; and the span of Kohath's life was 133 years.
- The sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levites by their lineage.
- Amram took into his [household] as wife his father's sister Jochebed, and she bore him Aaron and Moses; and the span of Amram's life was 137 years.
- The sons of Izhar: Korah, Nepheg, and Zichri.
- The sons of Uzziel: Mishael, Elzaphan, and Sithri.
- Aaron took into his [household] as wife Elisheba, daughter of Amminadab and sister of Nahshon, and she bore him Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.
- The sons of Korah: Assir, Elkanah, and Abiasaph. Those are the families of the Korahites.
- And Aaron's son Eleazar took into his [household] as wife one of Putiel's daughters, and she bore him Phinehas. Those are the heads of the ancestral houses of the Levites by their families.
- It is the same Aaron and Moses to whom הוּדִי said, "Bring forth the Israelites from the land of Egypt, troop by troop."
- It was they who spoke to Pharaoh king of Egypt to free the Israelites from the Egyptians; these are the same Moses and Aaron.
- For when הוּדִי spoke to Moses in the land of Egypt

יְהוָה דִּבֶּר אֶל־פֶּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי

מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶרְל שְׂפָהִים וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פֶּרְעֹה:
וַיֹּאמֶר

29 and הוהי said to Moses, “I am הוהי; speak to Pharaoh king of Egypt all that I will tell you,”

30 Moses appealed to הוהי, saying, “See, I get tongue-tied;*tongue-tied See note at v. 12. how then should Pharaoh heed me!”

7

רָאָה נִתְתִּיךָ אֱלֹהִים לִפְרֹעֹה וְאַהֲרֹן אַחֶיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן אַחֶיךָ יְדַבֵּר אֶל־פֶּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:
אֲתָה תְּדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַנֶּה

אֶת־לֵב פֶּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֲתֹתַי וְאֶת־מוֹפְתֵי בָאָרֶץ מִצְרַיִם:
וְאֲנִי אֶקְשֶׁה

אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים:
אֲלֵכֶם פֶּרְעֹה וְנִתַּחֲתִי אֶת־יָדַי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתַי
וְלֹא־יִשְׁמַע

בְּנִטְוִתִי אֶת־יָדַי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ:

שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פֶּרְעֹה:
וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטֶּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פֶרְעֹה יְהִי לְתַנִּין:
כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פֶּרְעֹה לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם מוֹפֶת

וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטְּהוֹ לִפְנֵי פֶרְעֹה וּלְפָנָי עָבְדִּיו וַיְהִי לְתַנִּין:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וְלִמְכַשְׁפִּים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בִּלְהִטִּיהֶם כֵּן:
וַיִּקְרָא גַם־פֶּרְעֹה לַחֲכָמִים

אִישׁ מַטְּהוֹ וַיְהִיו לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטְּתָם:
וַיִּשְׁלִיכוּ

1 רָאָה הוהי replied to Moses, “See, I place you in the role of God to Pharaoh, with your brother Aaron as your prophet.*prophet Cf. 4.16.

2 You shall repeat all that I command you, and your brother Aaron shall speak to Pharaoh to let the Israelites depart from his land.

3 But I will harden Pharaoh’s heart, that I may multiply My signs and marvels in the land of Egypt.

4 When Pharaoh does not heed you, I will lay My hand upon Egypt and deliver My ranks, My people the Israelites, from the land of Egypt with extraordinary chastisements.

5 And the Egyptians shall know that I am הוהי, when I stretch out My hand over Egypt and bring out the Israelites from their midst.”

6 This Moses and Aaron did; as הוהי commanded them, so they did.

7 Moses was eighty years old and Aaron eighty-three, when they made their demand on Pharaoh.

8 הוהי said to Moses and Aaron,

9 “When Pharaoh speaks to you and says, ‘Produce your marvel,’ you shall say to Aaron, ‘Take your rod and cast it down before Pharaoh.’ It shall turn into a serpent.”

10 So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as הוהי had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent.

11 Then Pharaoh, for his part, summoned the sages and the sorcerers; and the Egyptian magician-priests, in turn, did the same with their spells:

12 each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron’s rod swallowed their rods.

- 13 Yet Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them, as הוהי had said.
- 14 And הוהי said to Moses, "Pharaoh is stubborn; he refuses to let the people go.
- 15 Go to Pharaoh in the morning, as he is coming out to the water, and station yourself before him at the edge of the Nile, taking with you the rod that turned into a snake.
- 16 And say to him, הוהי, the God of the Hebrews, sent me to you to say, "Let My people go that they may worship Me in the wilderness." But you have paid no heed until now.
- 17 Thus says הוהי, "By this you shall know that I am הוהי." See, I shall strike the water in the Nile with the rod that is in my hand, and it will be turned into blood;
- 18 and the fish in the Nile will die. The Nile will stink so that the Egyptians will find it impossible to drink the water of the Nile."
- 19 And הוהי said to Moses, "Say to Aaron: Take your rod and hold out your arm over the waters of Egypt—its rivers, its canals, its ponds, all its bodies of water—that they may turn to blood; there shall be blood throughout the land of Egypt, even in vessels of wood and stone."
- 20 Moses and Aaron did just as הוהי commanded: he lifted up the rod and struck the water in the Nile in the sight of Pharaoh and his courtiers, and all the water in the Nile was turned into blood
- 21 and the fish in the Nile died. The Nile stank so that the Egyptians could not drink water from the Nile; and there was blood throughout the land of Egypt.
- 22 But when the Egyptian magician-priests did the same with their spells, Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them—as הוהי had spoken.
- 23 Pharaoh turned and went into his palace, paying no regard even to this.
- 24 And all the Egyptians had to dig round about the Nile for drinking water, because they could not drink the water of the Nile.
- 25 When seven days had passed after הוהי struck the Nile,
- וַיִּחְזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם:
- לִקְרָאתוֹ עַל־שִׁפְתַּי הַיָּאֵר וְהִמָּטָה אֲשֶׁר־נִהְפָּךְ לִנְחָשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:
- לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הַזֶּה יֵצֵא הַמִּיָּמָה וְנִצַּבְתָּ
- לְאַמֵּר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וְיַעֲבֹדֵנִי וְהָיָה לֹא־שֹׁמֵעַתְּ עֲדִיכָה:
- וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחֵנִי אֵלֶיךָ
- מִכָּה | בַּמָּטָה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם:
- כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַזֶּה אֲנִכִּי
- תָּמוּת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר:
- וְהָדָגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר
- וַיְהִי־וַיָּדָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים וּבְאֵבָנִים:
- עַל־נְהֻרָתָם | עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אֲגֻמֵּיהֶם וְעַל כָּל־מִקְוֵה מִימֵיהֶם
- אֶל־מִשְׁהָ אָמַר אֶל־אַהֲרֹן קוּחַ מִטֶּנֶךְ וְנִטְהֵר־יָדְךָ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם
- וַיֹּאמֶר יְהוָה
- לְעִינֵי פַרְעֹה וּלְעִינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפֹכוּ כָל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר לָדָם:
- כַּאֲשֶׁר | צָוָה יְהוָה וַיָּרָם בַּמָּטָה וַיִּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
- וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
- מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר וַיְהִי הָדָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וְהָדָגָה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מָתָה וַיִּבָּאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא־יָכְלוּ
- בִּלְטֵיהֶם וַיִּחְזַק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיַּעֲשׂוּ־כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
- וַיָּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁתָה לְבוֹ גַּם־לְזָאת:
- סָבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּי הַיָּאֵר:
- וַיִּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם
- וַיִּמְלֹא שְׁבַעֲתַי יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת־יְהוָה אֶת־הַיָּאֵר:

- 26 *This verse constitutes 8.1 in some editions. הוהי said to Moses, "Go to Pharaoh and say to him, 'Thus says הוהי: Let My people go that they may worship Me.
- 27 אתה לשלח הנה אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים: ואם-מאן If you refuse to let them go, then I will plague your whole country with frogs.
- 28 ועל-מטתך ובביתך עבליך ובעמלך ובתנוריך ובמשארותיך: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך The Nile shall swarm with frogs, and they shall come up and enter your palace, your bedchamber and your bed, the houses of your courtiers and your people, and your ovens and your kneading bowls.
- 29 ובכה ובעמך ובכל-עבדיך יעלו הצפרדעים: The frogs shall come up on you and on your people and on all your courtiers."

8

- 1 ועל-האנמים והעל את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: אמר אליהו נטה את-ידך במטך על-הנהרות על-היארם ויאמר יהוה אל-משה And הוהי said to Moses, "Say to Aaron: Hold out your arm with the rod over the rivers, the canals, and the ponds, and bring up the frogs on the land of Egypt."
- 2 את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים: ויט אהרן Aaron held out his arm over the waters of Egypt, and the frogs came up and covered the land of Egypt.
- 3 החרטמים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: ויעשו-כן But the magician-priests did the same with their spells, and brought frogs upon the land of Egypt.
- 4 הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את-העם ויזבחו ליהוה: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי-יהוה ויסר הוהי Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, "Plead with הוהי to remove the frogs from me and my people, and I will let the people go to sacrifice to הוהי."
- 5 ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי | אעתיר לך ולעבליך And Moses said to Pharaoh, "You may have this triumph over me: for what time shall I plead in behalf of you and your courtiers and your people, that the frogs be cut off from you and your houses, to remain only in the Nile?"
- 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תלע כייאין כיהנה אלהינו: "For tomorrow," he replied. And [Moses] said, "As you say—that you may know that there is none like our God הוהי;
- 7 הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאננה: ויסרו the frogs shall retreat from you and your courtiers and your people; they shall remain only in the Nile."
- 8 ויצעק משה אל-יהוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה: ויצא משה ואהרן מעם פרעה Then Moses and Aaron left Pharaoh's presence, and Moses cried out to הוהי in the matter of the frogs which had been inflicted upon Pharaoh.
- 9 משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות: ויעש יהוה כדבר And הוהי did as Moses asked; the frogs died out in the houses, the courtyards, and the fields.

- 10 And they piled them up in heaps, till the land stank.
- 11 But when Pharaoh saw that there was relief, he became stubborn and would not heed them, as הוהי had spoken.
- 12 Then הוהי said to Moses, "Say to Aaron: Hold out your rod and strike the dust of the earth, and it shall turn to lice throughout the land of Egypt."
- 13 And they did so. Aaron held out his arm with the rod and struck the dust of the earth, and vermin came upon human and beast; all the dust of the earth turned to lice throughout the land of Egypt.
- 14 The magician-priests did the like with their spells to produce lice, but they could not. The vermin remained upon human and beast;
- 15 and the magician-priests said to Pharaoh, "This is the finger of God!" But Pharaoh's heart stiffened and he would not heed them, as הוהי had spoken.
- 16 And הוהי said to Moses, "Early in the morning present yourself to Pharaoh, as he is coming out to the water, and say to him, 'Thus says הוהי: Let My people go that they may worship Me.
- 17 For if you do not let My people go, I will let loose swarms of insects*swarms of insects Others "wild beasts." against you and your courtiers and your people and your houses; the houses of the Egyptians, and the very ground they stand on, shall be filled with swarms of insects.
- 18 But on that day I will set apart the region of Goshen, where My people dwell, so that no swarms of insects shall be there, that you may know that I הוהי am in the midst of the land.
- 19 And I will make a distinction*distinction Meaning of peduth uncertain. between My people and your people. Tomorrow this sign shall come to pass."
- 20 And הוהי did so. Heavy swarms of insects invaded Pharaoh's palace and the houses of his courtiers; throughout the country of Egypt the land was ruined because of the swarms of insects.
- 21 Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, "Go and sacrifice to your God within the land."
- וַיַּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמֹרִים חֲמֹרִים וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ:
- וַהֲכִיבֵל אֶת־לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיֵּרָא פֶּרֶעַה כִּי הִזִּיתָה הָרִוּחָה
- אֶת־מִטְּלָה וְהִךְ אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ וְהָיָה לִכְנָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה
- בְּאָדָם וּבְבִהֵמָה כָּל־עֹפֶר הָאָרֶץ הִיָּה כְנָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיִּךְ אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּלֶם וַיַּעֲשׂוּ־לֵךְ
- לְהוֹצִיא אֶת־הַכְּנָם וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּלֶם בְּאָדָם וּבְבִהֵמָה:
- וַיַּעֲשׂוּ־לֵךְ הַחֲרָטִמִּים בְּלִטְיָהֶם
- הוּא וַיִּחְזֹק לִב־פֶּרֶעַה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטִמִּים אֶל־פֶּרֶעַה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים
- יוֹצֵא הַמַּיִמָּה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עֲמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בִּבְקֹר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פֶּרֶעַה הַבֹּקֶר
- וּמִלְּאֹו בְּתִי מִצְּלִים אֶת־הָעָרֹב וְגַם הָאָדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ:
- אֶת־עַמִּי הַנִּנְי מִשְׁלִיחַ בָּךְ וּבַעֲבֹדְיָךְ וּבַעֲמָלְיָךְ וּבִבְתֵּיךְ אֶת־הָעָרֹב
- כִּי אִם־אֵינֶךָ מְשַׁלַּח
- לְבִלְתִּי הֵיוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:
- וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּשׁוֹן אֲשֶׁר עָמְדָה עָלֶיהָ
- וְשָׁמַתִּי פֶלֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה:
- וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחָת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב:
- וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פֶּרֶעַה
- פֶּרֶעַה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הֶרָו וַיֹּאמֶר לָכֵן זָבָחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:
- וַיִּקְרָא

- 22 But Moses replied, “It would not be right to do this, for what we sacrifice to our God **הוהי** is untouchable to the Egyptians. If we sacrifice that which is untouchable to the Egyptians before their very eyes, will they not stone us!
- 23 So we must go a distance of three days into the wilderness and sacrifice to **הוהי** as our God may command us.”
- 24 Pharaoh said, “I will let you go to sacrifice to your God **הוהי** in the wilderness; but do not go very far. Plead, then, for me.”
- 25 And Moses said, “When I leave your presence, I will plead with **הוהי** that the swarms of insects depart tomorrow from Pharaoh and his courtiers and his people; but let not Pharaoh again act deceitfully, not letting the people go to sacrifice to **הוהי**.”
- 26 So Moses left Pharaoh’s presence and pleaded with **הוהי**.
- 27 And **הוהי** did as Moses asked—removing the swarms of insects from Pharaoh, from his courtiers, and from his people; not one remained.
- 28 But Pharaoh became stubborn this time also, and would not let the people go.

9

- 1 **הוהי** said to Moses, “Go to Pharaoh and say to him, ‘Thus says **הוהי**, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 2 For if you refuse to let them go, and continue to hold them,
- 3 then the hand of **הוהי** will strike your livestock in the fields—the horses, the asses, the camels, the cattle, and the sheep—with a very severe pestilence.
- 4 But **הוהי** will make a distinction between the livestock of Israel and the livestock of the Egyptians, so that nothing shall die of all that belongs to the Israelites.
- 5 **הוהי** has fixed the time: tomorrow **הוהי** will do this thing in the land.”
- 6 And **הוהי** did so the next day: all the livestock of the Egyptians died, but of the livestock of the Israelites not a beast died.
- אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקֻלֵנוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה
- יָמִים נֶלֶךְ בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:
- אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הֶרְחַק לֹא־תִרְחִיקוּ לִלְכֹּת הֶעָתִידוּ בַּעֲדִי: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אִתְּכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה
- רַק אֶל־יִסְף פַּרְעֹה הִתֵּל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לִזְבַּח לַיהוָה: וְהֶעָתִידִי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעָרִב מִפַּרְעֹה מִעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מִחֹר וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמִּי
- וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתֹר אֶל־יְהוָה:
- מֹשֶׁה וְיִסָּר הָעָרִב מִפַּרְעֹה מִעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד: וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבָר
- וַיִּכְבַּד פַּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעָם:

- 7 When Pharaoh inquired, he found that not a head of the livestock of Israel had died; yet Pharaoh remained stubborn, and he would not let the people go.
- 8 Then יהוה said to Moses and Aaron, "Each of you take handfuls of soot from the kiln, and let Moses throw it toward the sky in the sight of Pharaoh.
- 9 It shall become a fine dust all over the land of Egypt, and cause an inflammation breaking out in boils on human and beast throughout the land of Egypt."
- 10 So they took soot of the kiln and appeared before Pharaoh; Moses threw it toward the sky, and it caused an inflammation breaking out in boils on human and beast.
- 11 The magician-priests were unable to confront Moses because of the inflammation, for the inflammation afflicted the magician-priests as well as all the other Egyptians.
- 12 But יהוה stiffened the heart of Pharaoh, and he would not heed them, just as יהוה had told Moses.
- 13 יהוה said to Moses, "Early in the morning present yourself to Pharaoh and say to him, 'Thus says יהוה, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 14 For this time I will send all My plagues upon your person, and your courtiers, and your people, in order that you may know that there is none like Me in all the world.
- 15 I could have stretched forth My hand and stricken you and your people with pestilence, and you would have been effaced from the earth.
- 16 Nevertheless I have spared you for this purpose: in order to show you My power, and in order that My fame may resound throughout the world.
- 17 Yet you continue to thwart*thwart Others "exalt yourself over." My people, and do not let them go!
- 18 This time tomorrow I will rain down a very heavy hail, such as has not been in Egypt from the day it was founded until now.
- ממקנה ישראל עד־אֶחָד וַיִּכְבֹּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם:
וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהָיָה לֹא־מַת
- מִלֵּא חֲפִנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וּזְרָקוּ מִשָּׁה הַשְּׁמִימָה לְעֵינֵי פַרְעֹה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־יֹאחֲזֵק קֶחוּ לָכֶם
- וְעַל־הַבְּהֵמָה לַשָּׂחִין פָּרַח אֲבַעְבֹּעֶת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְהָיָה לְאַלֶּכָּךְ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם
- אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׁמִימָה וַיְהִי שָׂחִין אֲבַעְבֹּעֶת פָּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרֹק
- מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשָּׂחִין כִּי־הָיָה הַשָּׂחִין בְּחֹרֹטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם:
וְלֹא־יָכְלוּ הַחֹרֹטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי
- פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:
וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב
- אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ:
- אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמָךְ בַּעֲבוּר תִּדַּע כִּי אֲנִי כֹמֵנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
כִּי | בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מִגְפָּתִי
- שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדֶּבֶר וְתִכָּחַד מִן־הָאָרֶץ:
כִּי עֲתָה
- בַּעֲבוּר הָרֹאשִׁית אֶת־כָּחִי וּלְמַעַן סִפְרִי שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
וְאוֹלַם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָּתִיךָ
- עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שִׁלְחָם:
- מָאָד אֶשָּׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוּ בְּמִצְרַיִם לַמִּן־הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עֲתָה:
הַנִּנִּי מִמְטִיר כָּעַת מִיּוֹר בְּרֹד כְּבֹד

- אֲשֶׁר־יִמְצָא בַשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבֵּיתָהּ וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּנְמָתוּ:
הָעֹז אֶת־מִקְנֵךְ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה
וְעִתָּהּ שָׁלַח
- יְהוָה מַעֲבִדֵי פַרְעֹה הַנִּיס אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבֵּתִים:
הִירָא אֶת־דָּבָר
- לָבוּ אֶל־דָּבָר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה:
וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם
- עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם:
אֶל־מִשָּׁה נָטָה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בָרָד בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּאמֶר יְהוָה
- וּבָרָד וַתִּהְלֶךְ אֵשׁ אֲרָצָהּ וַיִּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם:
וַיֵּט מִשָּׁה אֶת־מַטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נִתֵּן קֶלֶת
- מָאֵד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוֹ בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְ הָיְתָה לְגוֹי:
וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְּלַקְחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבָד
- וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר:
הַבָּרָד בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וְלֵךְ
- רַק בָּאָרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד:
- וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי הַפָּעַם יְהוָה הִצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים:
וַיִּשְׁלַח פֶּרֶעַה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
- מִהֵי־תָ קֶלֶת אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפְּנוּ לַעֲמֹד:
הָעֵתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב
- יְחַדְּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תִּדְּעַ כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ:
אֵלָיו מִשָּׁה כִּצְאֹתִי אֶת־הַעִיר אֶפְרַשׁ אֶת־כַּפִּי אֶל־יְהוָה הַקְּלוֹת
וַיֹּאמֶר
- וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְּעֵתִי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:
- וְהַפִּשְׁתָּהּ וְהַשְׁעֲרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעֲרָה אֲבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעָל:
וְהַחֲטָה וְהַכְסֵּמֶת לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת הִנֵּה:
- 19 Therefore, order your livestock and everything you have in the open brought under shelter; every human and beast that is found outside, not having been brought indoors, shall perish when the hail comes down upon them!”
- 20 Those among Pharaoh’s courtiers who feared יהוה’s word brought their slaves and livestock indoors to safety;
- 21 but those who paid no regard to the word of יהוה left their slaves and livestock in the open.
- 22 יהוה said to Moses, “Hold out your arm toward the sky that hail may fall on all the land of Egypt, upon human and beast and all the grasses of the field in the land of Egypt.”
- 23 So Moses held out his rod toward the sky, and יהוה sent thunder and hail, and fire streamed down to the ground, as יהוה rained down hail upon the land of Egypt.
- 24 The hail was very heavy—fire flashing in the midst of the hail—such as had not fallen on the land of Egypt since it had become a nation.
- 25 Throughout the land of Egypt the hail struck down all that were in the open, both human and beast; the hail also struck down all the grasses of the field and shattered all the trees of the field.
- 26 Only in the region of Goshen, where the Israelites were, there was no hail.
- 27 Thereupon Pharaoh sent for Moses and Aaron and said to them, “I stand guilty this time. יהוה is in the right, and I and my people are in the wrong.
- 28 Plead with יהוה that there may be an end of God’s thunder and of hail. I will let you go; you need stay no longer.”
- 29 Moses said to him, “As I go out of the city, I shall spread out my hands to יהוה; the thunder will cease and the hail will fall no more, so that you may know that the earth is יהוה’s.
- 30 But I know that you and your courtiers do not yet fear God יהוה.”—
- 31 Now the flax and barley were ruined, for the barley was in the ear and the flax was in bud;
- 32 but the wheat and the emmer*emmer A kind of wheat. were not hurt, for they ripen late.—

- 33 Leaving Pharaoh, Moses went outside the city and spread out his hands to הוהי: the thunder and the hail ceased, and no rain came pouring down upon the earth.
- כפיו אֶל־יְהוָה וַיִּחְדָּלוּ הַקִּלּוֹת וְהַבָּרָד וּמִטָּר לֹא־נָתַךְ אֶרֶץ־חֹמֶן:
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִמָּקוֹם פְּרַעֲהַ אֶת־יָדָיו וַיִּפְרָשׁ
- 34 But when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunder had ceased, he became stubborn and reverted to his guilty ways, as did his courtiers.
- הַמִּטָּר וְהַבָּרָד וְהַקִּלָּת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבֹּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּיו:
וַיֵּרָא פְּרַעֲהַ כִּי־חָדָל
- 35 So Pharaoh's heart stiffened and he would not let the Israelites go, just as הוהי had foretold through Moses.
- פְּרַעֲהַ וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:
וַיִּחְזֹק לֵב